

Читаймо взимку

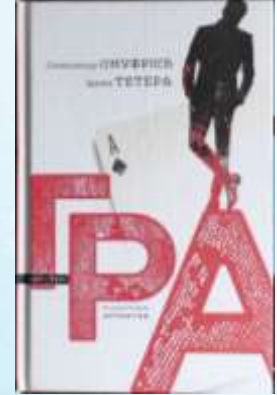

«Сніжна цього року видалася зима. «Максиму» завжди особливо подобалося розглядати як завісою падають згори великі ніжні пластівці густого снігу. Подумати тільки... така погода не тішила нас останні кілька років! А тепер Земля ніби змінює вісь, вносить корективи у звичний нам клімат»

**Онуфрієв Олександр,
Тетера Ірина
«Гра»**

психологічний трилер

У центрі сюжету – 40-річний Максим. Він вигадав гру та зібрав клуб із восьми однодумців. Правила прості: той, кому дістанеться піковий туз, стає «вбивцею». Це хоч і ризикована, та лише гра. Проте, хай би якою безпечною була гра, ви завжди ризикуєте втратити контроль. Одного дня межа між реальністю і фантазією розмиється настільки, що вона перестане бути грою...

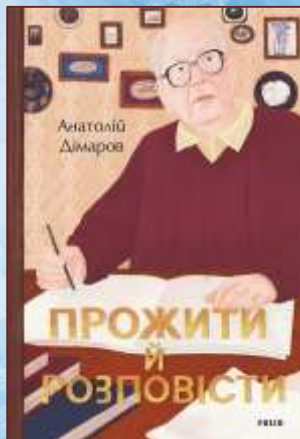
«Холодний вітер обпik мої щоки, його щупальця проникли крізь кофтинку, і я затремтіла всім утомленим тілом. Тоді ступила на тротуар і ахнула, коли мої ноги на чотири дюйми потонули у свіжому білому снігу. Святі небеса, сніг? У травні? Непевність, жорстокість світу передалися й погоді»

Дві матері з різних епох розділили одне горе: втратили своїх дітей під час хуртовини. Журналістка Клер знаходить зв'язок між подіями, що відбулись у 1933 та 2011 роках, та проводить власне розслідування, що піднімає завісу таємниці. Цей роман терапія, що здатний зцілити від втрати та нагадати про найголовніше. Книга, якнайкраще підходить для читання в зимові вечори: посумувати про минуле, помріяти про майбутнє і вірити, що все буде добре.

**Сара Джіо
«Ожинова зима»**

«Славлячи Ісуса Христа і Діву Марію, «колядники» ходили по всьому селу, не минаючи жодної, навіть найбіднішої хати... хоч від хутора до села аж чотири верстви, засипані глибокими снігами. Але того дня сніг не йшов і сонце не ховалось за хмари, а увечері небо всіялось зірками, як маком, а місяць сяяв, як дзеркало...»

Це сповідь талановитої, щирої, сміливої людини, одного з найвидатніших письменників останнього півстоліття. Автор викладає перед читачем свій погляд на всі ті події, свідком (а подекуди – й учасником котрих) довелося стати. Це сталінська доба з усіма її репресіями й Голодоморами, II Світова війна, хрущовська «відлига» й брежнєвський «застій», літературне й політичне існування в радянській парадигмі й водночас «поза» нею – через усе це довелося пройти як письменникові, так і його творам.

Дімаров Анатолій
«Прожити й розповісти»

Віктор Погрібний
«Гріх і честь.
Дівчина Ганя Кравець»

роман-трилогія

Це епічна розповідь про жінку виняткової краси, сили й мужності, юність і дівочтво якої припало на военний і післявоєнний час. Через непросту долю головної героїні, протопитом якої була рідна сестра В. Погрібного Галина, автор правдиво й майстерно передав долю цілого покоління українських жінок.

«...Але цей снігопад... Тільки-но виїхали з міста, як враз небо розверзлося й стрімко обрушилося на землю всією своєю вагою. Вийшла на зупинці й здивовано глянула на небо – воно нарешті витрусило весь свій сніговий запас і тепер навіть пробувало видобути з-за сірого обруса анемічний промінець»

«І дощ не змиє всі сліди. Кн. 1»

Лізу Яремко в селі знали всі, гарний медик та хороша мати, вона ніколи не була центром уваги Всесвіту, тому ще більше не зрозуміло, чому трагедія трапилась саме в її родині. Невдовзі після смерті її доньки, мертвою знаходять й саму Лізу, списуючи все на самогубство жінки на ґрунті трагедії.

Люди багато шептались про дивні події, але розкрити всі таємниці випало Руті Ружин - перспективній журналістці, яка незабаром й сама стане частиною цієї гри на виживання.

«Тінь Командора. Кн. 2» – чергове розслідування волинської міс Марпл. Динамічний сюжет легко захопить читача щоразу новим витком подій.

«... ріка часу... Ну чому вона безжальна? Вона просто ріка, яка тільки лиже береги пам'яті, день за днем, рік за роком, лиже й лиже, лиже й лиже, згладжує, вирівнює, відшліфовує їх, проте знищити, стерти назавжди не може. Доки людина жива, доти з нею все те, що вона перестраждала й чим перераділа»

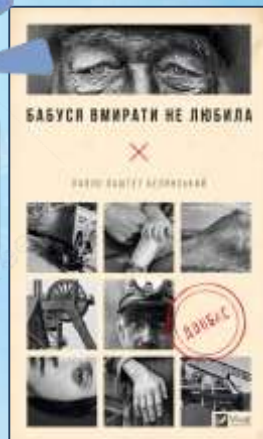

Надія Гуменюк
«І дощ не змиє всі сліди. Кн.1»
«Тінь Командора. Кн. 2»

«Сніг з ранку падав із низького сірого неба поодинокими крихтами... повітря навколо раптом ожило, закружляло холодною манною крихтою, заліпило шибки й закипіло у світлі фар»

Книжка письменника й захисника України
із позивним «Паштет»

Павло Белянський
«Бабуся вмирати не любила»

Це автобіографічна праця, основана на реальних подіях із життя автора, який родом із шахтарського селища на Луганщині. З перших днів повномасштабного російського вторгнення він став на захист України. Роман не про війну, але про передумови її виникнення, глибоко заховані в людях та їхніх внутрішніх суперечностях. Автор описує події, явища, характери та долі, які дозволяють зрозуміти Донбас — і людей, які там живуть. Останніми роками цей регіон, здавалося, став розділом з нашого минулого — але тепер він перетворюється на розділ з нашого майбутнього.

«Дітям треба довіряти, своїм власним дітям. Вони мудрішими і розумнішими виявилися! Не можна всидіти на двох сільцях, не можна стільки років жити в одній країні, а вихвалити іншу. Хай би там і медом намазано, а своє треба любити, і берегти, і розбудовувати!»

Охріменко Людмила
«Муха в окропі на окупованій території»

Події відбуваються у Горлівці в 2015 р. Три жінки, подружки з дитинства, рятують поранених українських воїнів і дають можливість повернутися на територію, підконтрольну Україні. Їхня дружба зазнає випробувань, адже кожна обирає свій шлях. Головна героїня стоїть за Україну, друга проросійська, а третя — із позиції «какая різниця». У книзі є невелика історична оповідь про княгиню Гальшку Острозьку, яка походила з давньоукраїнського князівського роду. Роман вдало перебуває на межі між воєнним, жіночим, любовним та історичним.

Андрій Любка
«Твій погляд, Чіо-Чіо сан»

психологічний трилер

Автор розкриває теми справедливості, корупції та вартості людського життя в сучасній Україні. Головна подія книги - п'яний суддя збив молоду жінку і уникнув покарання. Проте чоловік збитої вирішує помститися. Але це історія не лише про помсту. Марк, головний герой, має жагу до справедливості і намір зламати систему, що оцінює людські життя за хабарі. Але чи все так просто? Чи існує чітка межа між добром і злом? Андрій Любка викликає сумніви і змушує задуматися над цими питаннями протягом усього роману.

«Пам'ятаєш, дід Васлай притчу розповідав про річку нашу, що вона - усьому початок, тому й зветься – Бог! То говорив старий – кого прийме вона, буде живий, ситий і щасливий. А кого відкине – не матиме життя, ким би не був – бідний, багатий, пан чи жербрак. І так виходить, що не сприйняла вона нас. Відкинуті ми з тобою Богом-рікою, через що й мусимо далі поневірятись. Як не крути, така наша доля...»

Події в романі відбуваються у 16 ст. Двох підлітків з подільського села викрадають татари. Після років поневірянь один з них опиняється у Нідерландах, що перебувають під владою імператора Карла V Габсбурга, де стверджується як мореплавець, митець та воїн. Інший - високо зноситься при ватажкові середземноморських піратів, котрий служить турецькому султану Сулейману I. Жорстоке протистояння двох імперій руйнує мрії земляків та спрямовує обох до найвідомішої морської битви епохи, де, втративши усе, вони отримують натомість примарну надію повернутися додому...

Олексій Волков
«Відкинуті Богом»

історичний роман

Ніна Фіалко «Сила жіночої любові»

Особисті історії про саму романтичну столицю Європи – Париж. Тут поєднано дуже різні враження про це прекрасне місто і вимальовано його строкатий живий образ – Париж туристичний, Париж український, Париж французький, Париж власний. Місто, в якому стається усе – від любові до смерті. Місто, в якому може бути дивно, страшно, комфортно, звичайно, радісно та боляче. Тут є і веселі сюжети, і драматичні.

Друга книга роману «Повертайтеся журавлі додому». Це відверта та глибока історія однієї української родини, які були змушені шукати кращої долі за кордоном. Проте настав час для змін. Продовження роману присвячене поверненню родини на свою землю й намаганням пристати до нових реалій. Авторка майстерно відтворює атмосферу 2000–2014 рр. – Майдан, окупацію Криму та частини Донбасу, зрештою, початок війни, яку тодішня влада цинічно оголосила антитерористичною операцією, волонтерський рух. Письменниця пропонує читачам зануритися в життя без прикрас, можливо, через призму чужих помилок зрозуміти власні.

А Париж «таке велике місто, в ньому так багато людей, так багато різних людей, але так важко знайти свою людину, своє місце, свого Бога, що він можливо, ховається в поезії метрополітену або ж у смаженому каштані, якого зараз хтось їсть».

«Селфі в Парижі»

збірка оповідань